

/ Царьтъ полага диадема на главата на царицата, която също така е колѣнчила следъ него върху възглавничката. И двамата сѣдатъ върху два трона. /

КАЛОЯНЪ

Следъ толкова години
кървава бранъ

Следъ толкова години
непосилна борба
Най-сетне първата
цель на Асѣновский родъ
се изпълва.

Ние сме признати
за законно господарство
- отъ папата. Най-властния
отъ всички свѣтовни господари.
Отъ сега нататкъ ни остава
да приберемъ въ родната граница
всички земи на Симеоновото царство
Отъ Дунава до Бѣлото и отъ
Черното до Синьото морета.

много хора и пр.

/ Единъ следъ други се редятъ велможи и духовници да имъ се поклонятъ. /

сцена трета

/Зала въ палата. Въ дѣсно се вижда царската трапеза. Въ лѣво едно предверие, отдѣлено отъ залата/гдето е трапезата/съ една колонада. Високитѣ, джговидни прозорци на предверието сж отворени и отъ тѣхъ се вижда панорамата на Търново. Лунна вечеръ. На трапезата царьтъ празднува съ боляритѣ си увѣнчаването. /

ХОРЪ НА БОЛЯРИТЪ

Да приемъ и пѣемъ! Веднѣжъ се пада
такъвъ день! На царъ Калояна въ
сърдцето слънце е изгрѣло и по
лицето му сияй. Нека се веселимъ!
Че може утре пакъ да дойдатъ бранни дни...
Нека се веселимъ! Незнаенъ е жребия на война
суровъ... Днесъ пѣсенъ на устнитѣ му цѣти,
а утре, може би вража стрела въ гърдитѣ
му ще стърча...

ХОРЪ НА БОЛЯРКИТЪ

Червена яksamитена руба,
извезана съ сребърни минзухари
е облѣкла царицата... Край ушитѣ
и се люлѣятъ по три върви едри бисери.
На главата и блести и заслѣпява
елмазенъ вѣнецъ. Колко е хубава!
Колко е хубава!

/ Навѣнъ въ далечината се чува думкане на тѣпанъ /

КАЛОЯНЪ

Раздадохте ли вино и храна на народа?
Днесъ всѣки трѣбва да се весели!

КНЯЗЪ БЕЛОТА

Заповѣдта ти е изпълнена, господарю!

/ Калоянъ става, отивъ къмъ предверието и поглежда презъ прозореца /

НАРОДЪТЪ ВЪНЪ

Много лѣта за царя!